

Ngày 9 tháng 8 năm 2021

Mác 3:1-12

Chủ đề: Mục đích Đức Chúa Trời lập ngày Sa-bát.

Trong tâm: Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, chữ *ngày* còn có nghĩa là *kỳ, mùa, năm, thời đại*. Chữ *sa-bát* - שַׁבָּת có nghĩa là *sự nghỉ ngơi*. Bất cứ khi nào người ta nói *nghỉ*, thì người ta nói *sa-bát*. Đức Chúa Trời lập ngày thứ bảy là ngày thánh, và dân sự của Đức Chúa Trời phải nghỉ mọi công việc của xác thịt mình, để nhóm lại tại nơi đã được chỉ định để được nghe các thầy tế lễ giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho cả linh hồn và xác thịt họ được biết mà tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, hầu cho họ sẽ nhờ sự thông biết Luật pháp đó mà không phạm tội nữa. Khi thân thể của người ta không phạm tội, thì linh hồn họ được yên nghỉ và đó là mục đích Đức Giê-Hô-Va đã biệt riêng ngày thứ bảy đó ra thánh. Các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên đã tôn trọng ngày sa-bát mà bỏ qua mục đích người ta phải coi ngày đó là thánh, là ngày Luật pháp của Đức Chúa Trời được tôn cao, để nhờ quyền phép của Lời Chúa mà dân sự của Đức Chúa Trời được yên nghỉ. Kể từ khi Đức Chúa Jê-sus Christ phục sinh, cho tới khi tận thế, trọn thời gian này được gọi là *ngày của Đấng Christ*. **Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã.** Người tin Chúa phải *tận dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.* Chúng ta đang ở trong ngày của Chúa. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 2; Ê-xê-chi-ên 44; Ê-phê-sô 5; Phi-líp 2;

Ngày 10 tháng 8 năm 2021

Mác 3:13-27

Chủ đề: Sự kiêu ngạo cộng với sự ganh tỵ khiến người ta chống lại quyền phép của Nước Đức Chúa Trời.

Trong tâm: **Đức Chúa Jê-sus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỷ chữa bệnh. Rồi Ngài sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh.** Các thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem tới nơi Chúa Jê-sus đang giảng dạy và làm phép lạ, thì nói rằng Chúa Jê-sus bị quỷ ám và nói rằng Ngài lấy quyền của quỷ để trừ quỷ! Điều này vẫn đang còn xảy ra cho đến tận này sau rốt này. Chính quyền lực của ma quỷ để sự ganh tỵ vào tâm trí của những người tham danh vọng và quyền lực hư không ngay trong hàng ngũ những người mang danh là tin Chúa (nhưng lại không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời), để chống lại những người được Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế, nhằm ngăn trở công việc của Nước Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh chép rõ là Đức Chúa Jê-sus Christ **ban quyền năng, phép tắc cho các môn đồ của Ngài, để trị quỷ, chữa bệnh và rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời** và Thánh-Linh của Đấng Christ ở cùng những người được chọn và lấy các phép lạ cấp theo để làm cho vững các Lời mà các tông đồ của Chúa đã rao giảng trong quyền phép của Đức Thánh-Linh. Thời kỳ sau rốt này, những người mang danh là “thầy thông giáo” mà Lời Chúa gọi là **kẻ sanh ra theo xác thịt bất bố kẻ sanh ra theo Thánh Linh, thì hiện nay cũng còn là thế ấy.** Người ta không thể tìm thấy Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trong những **kẻ sanh ra theo xác thịt**, vì Đức Thánh-Linh cai trị mọi sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời và nếu người tin Chúa mà không biết Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời thì linh hồn người ấy không thể tái sanh. Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Lu-ca 9; Ga-la-ti 4; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 11 tháng 8 năm 2021

Mác 3:22-30

Chủ đề: Người nào nói phạm đến Đức Thánh-Linh thì sẽ không được tha.

Trong tâm: Đức Thánh-Linh là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, Ngài là Thần, Ngài là Thánh. Không có tạo vật nào được thấy Ngài, nhưng Đức Thánh-Linh có thể phán với tạo vật nào Ngài muốn và tạo vật đó sẽ nghe được tiếng của Ngài. Tiếng của Đức Thánh-Linh phán ra là để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật, hoặc phá huỷ, hoặc làm cho sống, hoặc làm cho chết, tùy theo sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài. Tiếng của Đức Thánh-Linh phán ra và được chép xuống được gọi là Lẽ thật, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên người nào nói nghịch lại Lẽ thật, là nói nghịch Đức Thánh-Linh vậy. Kẻ nói nghịch Lẽ thật là nghịch lại sự sống của chính mình, nhưng sự chết không đến ngay với kẻ đã nói lời nghịch lẽ thật đó, nhưng linh hồn của kẻ đó không được sự sống lại, vì khi người nào nói nghịch Lẽ thật thì người ấy đã từ chối sự cứu chuộc cho linh hồn mình, vì Chúa Jê-sus đã phán: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.** Người tin Chúa phải luôn nhớ thân phận thật của mình, là linh hồn, được tạo nên bằng hơi thở, tức là bằng Thần của Đức Chúa Trời và chúng ta không mắc nợ xác thịt, nhưng phải cai trị thân thể xác thịt mình sống theo Lời Đức Chúa Trời. Vậy hãy cẩn thận gìn giữ môi miệng mình, vì **Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó.** Kinh-Thánh tham khảo: Giảng 3; 1 Giảng 5; Rô-ma 8;

Ngày 12 tháng 8 năm 2021

Mác 3:31-35

Chủ đề: Hiểu cho đúng ý nghĩa của Lời Chúa: Ai là mẹ Chúa.

Trọng tâm: Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, nên khi Chúa Jêsus thi hành chức vụ, Ngài đang làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà chính Ngài làm đại diện. Khi nữ đồng trinh Ma-ri nghe và hiểu Lời Chúa đã phán qua thiên sứ Gáp-ri-ên, thì người nói rằng: ***Tôi đây là tôi tớ Chúa; xin sự ấy xảy ra cho tôi như lời người truyền!*** Khi Chúa Jêsus được sanh ra trong xác thịt, ấy là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được sanh ra bởi môi miệng của loài người và đó cũng là lý do Lời Chúa chép về Đức Chúa Jêsus là ***con người - Son of man***, nghĩa là con trai của loài người. Lời Chúa còn có nghĩa là hạt giống, dòng dõi, sứ giả. Khi Lời Chúa được công bố ra và người ta tiếp nhận vào lòng mình qua sự nghe, thì Lời Đức Chúa Trời - hạt giống của sự sống đời đời đã được gieo vào lòng của người, mà thân thể chúng ta được gọi là ruộng Đức Chúa Trời cày. Khi chúng ta cứu mang Lời Chúa trong lòng, là bóng về việc người mẹ cứu mang con trẻ ở trong lòng mình vậy, vì thế cho nên Chúa Jêsus đã phán rằng: ***Ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời, nấy là anh em, chị em, và mẹ Ta vậy.*** Chữ ***Ta*** mà Chúa Jêsus đã phán là nói về xác thịt Ngài mang, là bóng về Lời Chúa chép trong văn tự, chứ không nói thân phận Ngài là Chúa của muôn chúa, Vua của muôn vua. Chính bản thân Ma-ri đã ngộ nhận về lẽ thật này, nên người đã tự hào rằng: ***Này, từ rày về sau, muôn đời sẽ khen tôi là kẻ có phúc!*** Hệ thống tôn giáo thuộc Vatican đã thờ lạy bà Ma-ri và họ đã coi người là mẹ Chúa, gây cơ vấp phạm cho nhiều người, ứng nghiệm lời tiên tri của Si-mê-ôn (Lu-ca 2:34-35).
Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 1&2; Giăng 1; Khải huyền 21;

Ngày 13 tháng 8 năm 2021

Mác 4:1-23

Chủ đề: Người tin Chúa phải sử dụng tai của mình để nghe và biết ý của Lời Đức Chúa Trời dạy dỗ mình.

Trọng tâm: Khi chúng ta đối diện với các ví dụ mà Chúa đã phán, thì phải biết rằng, Chúa nhân từ đã rất tế nhị để dùng ví dụ cho tự mỗi người nhìn vào để xem xét chính mình ở trong loại đất nào và khi chúng ta nhận biết tình trạng thuộc linh của mình như một trong các ví dụ mà Chúa Jêsus đã phán, mà hạ mình xuống ăn năn tội lỗi mình và xin Chúa tha thứ tội lỗi, cùng xin Chúa dắt dẫn mình sống theo Lời Chúa, thì Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ thương xót mà mở trí cho được hiểu ý nghĩa của Lời Chúa. Cũng hãy chú ý xem các lời mà mình đã và đang nghe tại nơi mình sinh hoạt đó, có đúng như Lời Chúa đã chép? điều đó cũng giống như khi người ta xem bản đồ rồi còn hỏi những người có sự hiểu biết và thông thạo đường, để nhận được sự chỉ dẫn cách đi sao cho đến được nơi mình muốn cách an toàn vậy. Bởi vì thời kỳ sau rốt này, tiên tri giả và giáo sư giả có ở khắp mọi nơi. Nếu người tin Chúa mà không tỉnh thức trước những Lời cảnh báo của Đức Chúa Jêsus Christ, thì sự tin của người đó sẽ ra vô ích. Linh hồn của loài người vốn được tạo nên cách hoàn hảo, nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến loài người thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho loài người, để loài người sẽ nhờ sự vâng giữ và tuân theo Luật pháp đó mà được sự sống lại và được sự sống đời đời. Vậy nên hãy noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh và chớ để lòng trông cậy trong loài người xác thịt, dù người đó là ai mặc dầu, đều bất toàn và hay chết. Nên khi còn được nghe Lời Chúa, hãy cầu xin Đức Thánh-Linh giúp đỡ mình sống theo Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Lẽ thật, vì Luật pháp là con đường dẫn chúng ta đến với Đấng cứu chuộc mình.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 6; Ma-thi-ơ 7 & 13; Lu-ca 8;

Ngày 14 tháng 8 năm 2021

Mác 4:21-23

Chủ đề: Người tin Chúa phải là sự sáng của thế gian.

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa chỉ nghĩ mình tin Chúa là để được cứu rỗi linh hồn, mà không biết mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người, cùng không biết trách nhiệm của linh hồn mình, chứ không phải là thân thể xác thịt mình, là phải tôn cao Lời Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh đã chép rằng: ***linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.*** Lời Đức Chúa Trời là sự sáng thật và Đức Thánh-Linh là Đấng duy nhất thắp ngọn đèn này để dắt dẫn loài người sống theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã phán: ***Các người là sự sáng của thế gian, một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được, cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.*** Lời Chúa là sự sáng thật, khi đã thắp sáng, sẽ bảo vệ chính ngọn đèn ấy và tỏ cho những người khác được biết giá trị của sự sáng. Người ta không nhìn thấy sự sáng này trong Luật pháp văn tự, mà trong Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà chỉ những người nào yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và tuân theo, thì linh hồn người ấy sẽ được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Bấy giờ chính Đức Thánh-Linh sẽ thắp ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người ấy và linh hồn đó sẽ được sự sống lại, bấy giờ linh hồn người ấy mới có thể làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 18; Ma-thi-ơ 5; Lu-ca 22; Châm ngôn 8.